

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 lipca 2013 r. w sprawie z powództwa M. F. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 40661 zł. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 11389,70 zł. z ustawowymi odsetkami od kwoty 889,70 zł. od dnia 25 listopada 2010 r. do dnia zapłaty, umorzył postępowanie w zakresie kwoty 12198,30 zł., oddalił powództwo w pozostałej części, nie obciążył powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu i nieuiszczonych kosztów sądowych oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 786,68 zł. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

[wyrok k.148]

W rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy poczynił ustalenia faktyczne, których nie kwestionowała powódka, a które także Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne.

[uzasadnienie k.155-160]

Powódka zaskarżyła powyższy wyrok w części oddalającej powództwo ponad kwotę 15181,30 zł. tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Strona apelująca zarzuciła:

I. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 362 k.c., poprzez jego błędne zastosowanie, prowadzące do nieadekwatnego, tj. nadmiernego obciążenia powódki skutkami szkody, sprzecznego z faktycznym przyjętym przez strony jej przyczynieniem się,

II. sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na nietrafnym uznaniu, że:

a) powódka przyczyniła się do powstania s. w 60 % (wartość wynikającą z obliczeń Sądu I instancji), w sytuacji gdy w toku procesu uznano zarzut przyczynienia się powódki do zaistniałego zdarzenia i w tym zakresie cofnięto powództwo co do kwoty 12198,30 zł., na co zgodę wyraziła strona pozwana,

b) kwota z tytułu zadośćuczynienia winna być dodatkowo pomniejszona o wypłaconą już w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 7000 zł., w sytuacji, gdy powódka w pozwie przyznała, że pozwany z tytułu szkody komunikacyjnej wypłacił jej część żądanej kwoty, co skutkowało nie wliczeniem do wartości przedmiotu sporu tej sumy.

W konkluzji strona apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w części dotyczącej żądania zasądzenia odszkodowania i zadośćuczynienia w kwocie 26.571 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 25 listopada 2010 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu za obie instancje.

[apelacja k.166-168]

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

[odpowiedź na apelację k.179-183]

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik powódki sprecyzował wnioski apelacyjne w ten sposób, że w pkt 1 wniosku apelacji w miejsce kwoty 26571 zł. żądał kwoty 14855 zł., zaś w pozostałym zakresie cofnął apelację.

[protokół rozprawy k.188]

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna jedynie w nieznacznej części, jednakże z innych przyczyn, aniżeli wskazała to strona apelująca.

Na wstępie należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy ustalił, że powódka przyczyniła się do powstania szkody w 30%, czyli w takim stopniu, na jaki wskazywała strona pozwana od początku postępowania likwidacyjnego i z tą oceną stopnia przyczynienia zgodził się pełnomocnik powódki w toku niniejszego postępowania.

Z uzasadnienia wyroku Sądu I instancji wynika, że Sąd ten, ustalając wysokość zasądzonych roszczeń, posłużył się następującą metodą: najpierw na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ustalił należną w jego ocenie wysokość każdego z dochodzonych roszczeń, następnie pomniejszył te kwoty, uwzględniając 30% przyczynienia się powódki do zaistnienia wypadku oraz o kwoty wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego z danego tytułu. Uzyskane w ten sposób kwoty porównał z wysokością dochodzonych roszczeń i odpowiednio zasądził bądź oddalił w stosownym zakresie powództwo. Całkowicie nietrafne są zarzuty apelującej, jakoby Sąd I instancji przyjął, że powódka przyczyniła się do powstania szkody w 60%, albowiem przeczą temu wyliczenia matematyczna, o których mowa wyżej. Sama skarżąca, co wynika jednoznacznie z treści uzasadnienia apelacji, nie kwestionuje wysokości kwoty 25000 zł. jako odpowiedniej tytułem zadośćuczynienia i 1571 zł. tytułem odszkodowania, dlatego też całkowicie chybione są dalsze wywody apelującej o rzekomo wadliwych działaniach matematycznych Sądu, który zasadnie pomniejszył te kwoty o 30 % stopień przyczynienia powódki do powstania szkody, a następnie o wypłacone przez stronę pozwaną należności.

Skoro zatem uzasadnione koszty opieki, przyjęte na podstawie wniosków wynikających z opinii biegłych, wynoszą 1296 zł., to powódce z tego tytułu należy się kwota 697,20 zł., a nie 532,70 zł., jak przyjął Sąd I instancji. Z uwagi na to, że powódka przyczyniła się do zaistnienia wypadku w 30 %, a w toku postępowania likwidacyjnego z tytułu zwrotu kosztów opieki osób trzecich została jej wypłacona kwota 210 zł., to powódka ma prawo domagać się z tego tytułu kwoty 697,20 zł. ($1296 \text{ zł.} \times 70 \% - 210$), która to kwota mieści się w wysokości dochodzonego roszczenia. Różnica zatem w porównaniu z obliczeniami Sądu Rejonowego wynosi w tym zakresie 164,50 zł.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił wyrok Sądu I instancji w pkt 2 jedynie w ten sposób, że kwotę 11389,70 zł. podwyższył do kwoty 11554,20 zł., a kwotę 889,70 zł. podwyższył do kwoty 1054,20 zł.

Z uwagi na cofnięcie apelacji przez pełnomocnika powódki w zakresie kwoty 11716 zł., na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy umorzył postępowanie apelacyjne w tym zakresie.

W pozostałym zaś zakresie, na podstawie art. 385 k.p.c., Sąd oddalił apelację jako bezzasadną.

Powódka wygrała apelację jedynie w 1,08 %, a zatem w istocie jest stroną przegrywającą postępowanie odwoławcze. Dlatego też Sąd Okręgowy zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1200 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).